

[Hannah Kain]

mand, desværre ikke kan være til stede i øjeblikket, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Fra Venstres side kan vi tilslutte os den aftale, regeringen har indgået med Grønlands hjemmestyre, og dermed nærværende lovforslag.

Venstre lægger vægt på, at aftalen er et udtryk for en harmonisk videreførelse af intentionerne i rigsfællesskabet, og vi finder, at der er tale om en salomonisk løsning af historisk betydning til gavn og glæde for både Grønland og Danmark.

Med de mere lempelige krav til råstofudvindingen i Grønland, som grønlænderne nu selv har ønsket, er der med den nye råstofaftale åbnet for en perspektivrig udvikling.

Vi er fuldt opmærksomme på, at selve fordelingsnøglen og spørgsmålet om råstofforvaltningens placering har været en meget, meget vanskelig nød at knække, fordi disse ømtålige spørgsmål kræver en betydelig forståelse – også i befolkningerne. På denne baggrund glæder vi os over, at der har været vist en betydelig forståelse for behovet for at strække synspunkterne imod hinanden i de meget vanskelige forhandlinger. Det tjener alle parter til ære, og det lover godt for et fortsat positivt samarbejde i gensidig respekt.

Tove Niemann (FP):

Da vort partis politiske ordfører, hr. Behnke, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at Grønland skal klare sig selv. De seneste års overførsel af beslutningskompetence til det grønlandske hjemmestyre må også følges af økonomisk frihed og ansvar. Derfor har vi den opfattelse, at Grønland skal have frihed til fuldt ud at udnytte sine råstoffer og indtægterne deraf, når gælden til Danmark er tilbagebetalt. Til gengæld skal vi i Syddanmark heller ikke fortsætte med at subsidiere Grønland med over 2,7 mia. kr. om året.

Dette lovforslag går således i den stik modsatte retning af, hvad vi ønsker. Forslaget indebærer, at de danske tilskud til Grønland hvert år skal falde til udbetaling, uanset hvor meget Grønland tjener på råstofferne. Til gengæld skal Danmark have halvdelen af fortjenesten op til 500 mio. kr.

Vi skal derfor oplyse, at dette forslag vil få 16 nejstemmer fra Fremskridtspartiet. Vi kan ikke med den bedste vilje forstå, hvorfor Danmark, der har givet tilskud til Grønland i årtier, skal fortsætte disse milliardsubsidier. Det er oven i købet så grotesk, at Grønland er friholdt af de besparelsesrunder, som regeringen gennemløber i øjeblikket. De danske skatteydere, som bidrager til Grønland, skal altså selv holde igen, selv opleve brugerbetaling, selv betale mere i skat og så se til, at Grønland får mere og mere for hvert år. Det er ganske enkelt ikke rimeligt.

Ser man på selve lovforslaget og den aftale, ministeren har indgået med det grønlandske hjemmestyre, er der uanset vores grundholdninger ikke noget at skrive hjem om. Lovforslaget giver staten et provenutab; det indrømmes i forslaget. Ministeren prøver så at forklare, at det ikke skyldes faldende indtægter – indtægterne vil endda stige. Det er helt rigtigt set, når vi tager højde for, at det hidtil har været således, at man regulerede på overførslerne til Grønland på råstofindtægterne. Provenutabet fremkommer gennem større udgifter for os.

En anden interessant ting i forslaget er det forhold, at de 50 pct., som vi skal have af råstofindtægterne, alene omfatter de råstoffer, som sælges ud af Grønland. Det forbrug, som grønlænderne selv har, medregnes ikke. Tager man højde for dette forhold, er det straks lettere at forstå, hvorfor halvpartsordningen mellem Danmark og Grønland kun gælder op til 500 mio. kr. om året.

I den forbindelse ville det være oplysende, om ministeren ville give et bud på, hvilken fordelingsnøgle der er tænkt på, hvis man kommer over de 500 mio. kr. Lovforslaget siger, at man så skal forhandle. Ville Danmark så skulle have mere eller mindre end de 50 pct?

Til sidst vil jeg sige lidt om Nunaoil A/S. Her vil lovforslaget betyde, at Danmark skal fordoble sin aktiekapital ved at indskyde yderligere 12,5 mio. kr. Her har vi faktisk beviset for, at al den snak, regeringen og partiernes medlemmer kommer med om privatiseringer, er iscenesat skuespil for at stoppe Fremskridtspartiets fremmarch. Når det kommer til konkret handling, går man den modsatte vej. Man fortsætter ud ad den socialdemokratiske vej – væk fra privatiseringerne.

Efter Fremskridtspartiets mening skal staten ikke købe flere aktier i Nunaoil. Tværtimod bør